

[Finansministeren.]

der er tale om, at de beløb, der vil komme mere i kassen, vil blive større end de forventede merudgifter, som vi ikke kan komme uden om. Det vil altså sige, at overskuddet for det kommende år må skønnes at ligge helt nede på omkring 20 mill. kr., og man har lov at sige, at med de budgettal, som vi arbejder med, vil der praktisk talt kun blive balance.

Under drøftelserne er man nået frem til bestemmelsen om, at der i det kommende år skal bindes 120 mill. kr. på, som det hedder, en dertil indrettet konto i nationalbanken. Det kan ikke have nogen som helst virkning for statens finanser, om vore penge i nationalbanken står på den ene eller den anden konto, medmindre man som følge af denne beslutning foretager sig forskellige handlinger, der enten må gå ud på at forøge indtægterne eller formindske udgifterne.

Jeg har i hvert fald forstået forliget sådan, at der har været tilslutning til den opfattelse, jeg gav udtryk for ved lovforslagenes første behandling, at vi skal sigte på et reelt overskud på omkring 120 mill. kr. for det kommende år — jeg skal ikke hænge mig i beløbet 120 mill. kr., jeg kan også sige omkring 100 mill. kr., det er ligegyldigt. Jeg står altså i den lidt mærkelige situation, at resultatet blev tilslutning hertil, men som første bidrag til at opnå dette overskud har man frataget staten indtægter på 50 mill. kr. Det må jo føre til, at man må gøre sig en række overvejelser om, hvorvidt det nu bliver muligt at tilvejebringe dette overskud; det har vi jo også drøftet i udvalget, og man har der nævnt forskellige muligheder.

For det første har man været inde på, i hvilket omfang det kan siges, at de lovforslag, der efter aviserne at dømme dynger sig op på de ærede medlemmers borde, vil medføre betydelige udgifter i det kommende år. Jeg har i udvalget forelagt en opgørelse, der viser, at dette ikke vil blive tilfældet. Dernæst har vi drøftet, hvorvidt der kunne tænkes at fremkomme nye lovforslag, der kunne medføre betydelige udgifter i det kommende år, og jeg har gjort opmærksom på, at når man ser bort fra de løbende forhandlinger om folkepensioneringen — for der er jo ingen, der i øjeblikket ved, hvornår disse forhandlinger i folkefor-

sikringskommissionen slutter, og hvilket resultat de fører til — synes der ikke at være udsigt til, at der kommer yderligere lovforslag med væsentlige udgiftsposter for det kommende finansår. Det betyder, at man må overveje, om der er andre veje at gå for at tilvejebringe de besparelser, som jo gerne skulle komme i et vist omfang, så vi kan nå vort mål: et overskud på 100 mill. kr.

I denne forbindelse er der fra partiet venstres side forespurgt, om der var mulighed for, at boligstøttelovgivningen kunne indrettes på en noget anden måde, mere konkret: om der var mulighed for, at renter af lånene kunne sættes i vejret. Jeg har hertil svaret, at det mener jeg ikke kan ske nu, og jeg har gjort opmærksom på, at hele boligstøttelovgivningen skal drøftes om en måneds tid, når min kollega, den højtærede indenrigs- og boligminister, kan fremsætte sit lovforslag, og desuden har jeg gjort opmærksom på, at denne drøftelse jo nok tager så lang tid, at der ikke er udsigt til væsentlige besparelser på dette område for indeværende år.

Derimod skulle der være visse muligheder for at foretage ændringer, som gør det muligt for os at opnå besparelser med hensyn til statens bygge- og anlægsbudget. Man er i disse drøftelser gået ud fra den oversigt, som er opstillet i den økonomiske årsoversigt, og hvorefter det samlede byggeri her i landet skulle, målt i 1949-priser, stige fra et udgiftsbeløb på 1 890 mill. kr. til 2 010 mill. kr. Denne stigning fordeler sig på forskellige poster: 15 mill. kr. på boligbyggeriet, 10 mill. kr. på erhvervsbyggeriet, 60 mill. kr. på det offentlige civile byggeri og 35 mill. kr. på det militære byggeri, medens beløbet for reparations- og ombygningssarbejder er uforandret. Da regeringen mener, at der ikke indenfor boligbyggeriet kan opnås begrænsninger for det kommende år, og da erhvervsbyggeriet hviler på et skøn — og alle er iøvrigt enige om, at dette byggeri bør blive så stort som muligt — er drøftelserne endt med, at det er indenfor det offentlige civile byggeri, der skulle være mulighed for at opnå besparelser. Det er det ønske, der er fremsat af oppositionen. Jeg har hertil svaret, at det måtte undersøges, men at vi i denne forbindelse også måtte se på det militære